

[Johan Asmussen.]

ning, end man har gjort hidtil. I parentes bemærket: det gælder ikke alene Grønland, det gælder også her i landet, at oplysningerne til befolkningen om følgerne af nye love stadig er for mangelfuld. Men det var nu den generelle oplysning.

Det, der gav anledning til det ærede medlem fru Lis Groes' bemærkning, var forslaget til lov om ændringer i lov om køb på afbetaling. Her siges det i det nye stk. 6 til afbetalingslovens § 1, at justitsministeren skal kunne bestemme, at en sælger ikke gyldigt kan betinge sig ret til at tage tingen tilbage, medmindre han inden salget på nærmere af ministeren fastsat måde har gjort køberen bekendt med den retlige betydning af, at købet sker på afbetaling. Det synes jeg i og for sig er en udmærket bestemmelse, og den er, så vidt jeg kan forstå, motiveret med, at man vil have midler i hænde til hurtigt at kunne reagere imod misbrug.

Men jeg kan ikke rigtig forstå, hvorfor man egentlig skal vente på, at der sker nogle misbrug; når man erkender, at oplysning over for køberne er nødvendig, synes jeg lige så godt, at man kunne tage skridtet med det samme. Det er ganske vist ret vidtgående at sætte ind som en betingelse, for det er jo en betingelse for ejendomsforholdets gyldighed. Det er ret vidtgående at sætte det ind som en gyldighedsbetingelse, men jeg mener i og for sig, det er en rigtig idé, og når det er en rigtig idé, hvorfor så vente, indtil der er sket så og så mange misbrug, som er gået ud over et større eller mindre antal mennesker? Jeg henstiller til overvejelse, at man tager en hertil sigtende bestemmelse med ind i loven med det samme.

Også i mit parti har man naturligvis skænket det visse tanker, at salg på afbetaling kan være både godt og dårligt, og man skal jo ikke være blind for de betænkeligheder, dette system kan medføre, måske navnlig i et samfund som det grønlandske under de nuværende forhold. Alligevel mener jeg, det er rigtigt, at man også giver befolkningen i Grønland mulighed for at tilrettelægge sin tilværelse og sit forbrug på samme måde, som vi gør det hernede.

Hvad angår lovforslaget om ikraftsættelsen af de formueretlige love for Grønland,

kan jeg ikke lade være med at opfatte den i § 1 opstillede liste, som om det var en slags studieplan for det juridiske studium, og jeg sendte en vemodig tanke til både købeloven og aftaleloven og de andre love, som man dengang lærte meget om, og som man siden har glemt — bortset fra det, der ligger tilbage i bevidstheden. Jeg finder det i høj grad i sin orden, at det grønlandske samfunds daglige liv på disse områder baseres på det samme retssystem, som vi har hernede. Det er ikke, fordi man vil påtvinge dem noget; det er tværtimod, fordi det er de rammer omkring dagliglivet, som man har fundet nødvendige af hensyn til samhandelens sikkerhed og til beskyttelse af de enkelte parter i den. Denne beskyttelse, disse rammer, bør man i Grønland også være delagtig i. Det samme gælder den lille ændring med hensyn til notarialforretningers udførelse i Grønland.

Rosing: Jeg har ikke meget at sige om de 3 foreliggende lovforslag: afbetalingslovens indførelse i Grønland, ikraftsættelsen af formueretlige love og endelig ændringen af loven om rettens pleje i Grønland. Disse lovforslag er jo tekniske lovforslag, hvis indførelse er nødvendiggjort af selve den hurtigt fremadskridende økonomiske udvikling i Grønland.

Vi er enige med landsrådet og lovudvalget med hensyn til lovforslagenes tekst og i det hele taget gennemførelsen af dem.

Vedrørende det ærede medlem fru Lis Groes' bemærkning om den mindre gode følge, en indførelse af afbetalingsloven kunne have til følge, og den bekymring, der blev udtrykt fra det ærede medlems side, vil jeg sige, at køb på afbetaling af varige forbrugsgoder er praktiseret siden begyndelsen af 1950'erne blandt private handlende på ganske tilfredsstillende måde, men man mangler den lovhjemmel, som sikrer såvel sælger som køber. Selv om jeg kan indrømme, at afbetaling af den stiftede gæld ikke altid sker på den måde, som vi kunne ønske, vil jeg tro, at det hidtil er gået ganske tilfredsstillende netop på dette område, også fordi sælgeren kender køberens økonomiske muligheder.

Min kollega og jeg kan ikke undlade at sige, at det er meget ønskeligt, at der så hurtigt, som det kan lade sig gøre, samtidig